

IKASTOLAKO JOLASTOKIA AMESTEN

Grisa eta iluna dela, futbolak protagonismo larregi duela, natur gune gehiago nahi dituztela... Haurrek beraiek eskolako jolastokia aztertu eta eraldatzeko proposamenak egin dituzte Durangoko Kurutziaga ikastolan. Jolaserako eta harremanetarako espazio anitzak eta aberatsak lortzea da helburua.

Mikel Garcia Idiakez

@mikelgi

ARGAZKIA: KURUTZIAGA

Ibaizabal ikastola durangarrarekin batera, aurtengo Ibilaldia antolatzeaz arduratu dira Kurutziagan. Horrez gain, proiektu interesgarria dute martxan: jolastokia birpentsatzea. Azken finean, eremu hezigarri bat gehiago dela eta hurren arteko harremanetan eragin handia duela argi dute ikastetxean. Kurutziagako kanpo-espazioak ohiko ereduari erantzuten diola ikusi zuten: futbol eta futbito zelaiek –eta bigarren maila batean saskibaloï kantxak eta frontoiak– hartzen dute leku gehien, eta harreman desorekatuak eragiten ditu: mutilek espazio nagusia okupatzen dute –batez ere beraiek dira futbolearen aritzen direnak– eta bazterretan geratzen dira neskak, harmailetan, eskaileretan...

Ikasleei galdetuta ere, ondorio berdinetara iritsi ziren. “Eremua nola antolatzen dugun, horren arabera da jarduna: futbito eta futbol zelaia baldin badituzu erdigunean, horiek gailenduko dira beti. Futbolik gabekoa eguna dugu, baloirik gabekoa, bestelako jolasak egin ahal izateko margotu dugu futbito-kantxa... baina alferrik. Futbol eremuan umeak beste zerbaitetan ari badira, alde egingo dute futbolearen jokatu nahi duen talde bat agertu bezain pronto”, kontatu digu Gaizka Uriarte irakasle eta egitasmoaren bultzatzaileak. Egoera aldatzeko espazioa aldatu behar, eta horri ekin diote, aukera baliatuz jolastokian naturarekiko harremana ere handitzeko.

Tirolina, hareatza, jolas libre, gune lasaiak...

1.000 ikasle inguru ditu Kurutziagak eta ikasleen beraien parte-hartzea funtsezkoa izan da proiektuan (batik bat Lehen Hezkuntzakoak aritu dira buru-belarri). Egoeraren azterketa deskriptiboa eta kritikoa hurrekin batera egin dute –ea nahikoa espazio al duten txikienek, ea neskek eta mutilek hartzen duten esparrua orekatua den...–, eta gero amesteko tenorea iritsi da: desiratutako guneak marraztu dituzte haurrek, gelaka eta mailaka elkarren artean adostu dute kanpo-espazioaren diseinua, eta maila bakoitzak amestutako jolastokia irudikatu du, mural batean, maketa bidez, plastilinarekin, argazkiak erabiliz... “Gure lana izan da proposatu dituzten gauza horiek teknikoki errealitatera nola eraman aztertzea, eta eskaeraren bat edo beste izan ezik, egingarria da proposatu duten guztia”, diote Iratxe Txintxurreta eta Celia Imaz gurasoek. Izan ere, gurasoak ere egitasmoaren parte dira.

Eta zer da ikasleek amestu dutena? Lehenengo kritika izan da oso grisa eta iluna dela jolastokia, bizitasuna eta kolorea behar dituela. Natur gune gehiago eskatu dituzte, naturari lotutako ekintzak, ortuak protagonismo handiagoa hartzea; “marrazkietan argi ikusi dugu: berdea da nagusi”. Zuhaitzetara igotzeko sokak edota zubi tibetarrak eskatu dituzte eta jolastokia inguratzen duten berdeguneak eta ar-

bolak aprobetxatzea izango da gakoa. Natur guneak ikerketa gune ere izatea gura dute, jolastuz, landareak aztertuz... Baita bizitza islatzeko modua ere, jolastokia aldatzen joango delako urtaroekin batera, hosto berri eta galduen bidez, koloreen birtartez... Gainera, egurra izango da nagusi, ahal dela plastikoa baztertu eta elementu naturalak nahi dituztelako inguruan.

Ikasleen beste eskaera bat da futbolari eskainitako eremua murriztea eta beste kirol batzuei aukera ematea (eskalada, ping-pong, boleibola, patineta...). Futbito eremua mantendu eta futbol-zelaia kenduko dute, zelaia belarrez bete eta gune anitzak sortzeko, tartean lasai egoteko espazioak eta aterpetxoak (mahai-jolasetan aritzeko adibidez), baloiak jotzeko arriskurik ez duten txoko lasaiak eskatu dituztelako ikasleek. Ez da egon mutil bakar bat ere, ezta neskarik ere, futbol-zelaia kentzeagatik kexatu denik. “Aldiz, desadostasunak guraso batzuen aldetik iritsi zaizkigu, eskolaz kanpo haurrak futboleant dituzten gurasoengandik; baina ezin dute halako egitasmo baten aurka joan”.

Jolas libre –eta ez bideratua– sustatzeko gune ugari izango dira: enbor batek adibidez askorako eman dezake, berdin txukundu egingo duten hareatza gune zabalak, hondarrarekin nahieran aritzeko, edota urak. Izan ere, urak presentzia nabarmena izango du eta drainatze-sistema on batekin, batez ere udaberri eta udan urarekin dibertitu ahalko dira.

Futbolari eskainitako eremua murriztea eta beste kirol batzuei aukera ematea eskatu dute ikasleek, baita natur gune gehiago eta naturari lotutako ekintzak ere. Irudietan, ikasleek amestutako jolastokiaren maketa, eta umeak jolasean, gaur egungo jolastoki zabalaren guneetako batean.

Jesarlekuak jarriko dituzte, eguzkitik babesteko gerizpe gehiago egongo da –itzala emango duten zuhaitz sendoak– eta anfiteatro modukoa sortuko dute gain batean, klaseak emateko, ikuskizunak egiteko... “Antzerkiak garrantzi handia du gure ikastetxean”, azpimarratu du Uriartek. Txirrista berriak ere izango dituzte haurrek, luzeak eta zabalak, kolektiboak, ume bat baino gehiago sartzeko, halakoak eskatu dituztelako. “Jolastokia ez da guztiz laua, erliebeak ditu eta hainbatentzat arazo izan daiteke, baina guretzat erronka da; esaterako txirrista eta tirolina jartzeko aukera errazten digu pendizak”, dio Txintxurretak.

Dena lotuz, testura ugaritako ibilbidea

Gune eta eskari guztiak lotuz, ibilbide bat trazatuko dute, bidegorriaren gisakoa, eta testura, material eta kolore ezberdinak izango ditu ibilbideak: harea, hartxintxarra, asfaltoa... Erabilera anitzak izan ditzala da asmoa, leku batetik bestera mugitzeko, jolasteko, patinetan edo lasterka aritzeko... Bide nagusiak 375 metroko luzera eta bidezidor ugari izango ditu. Zentzumenen ibilbidea izatea ere gura dute, bidean zehar zentzumenak lantzeko aukera egotea. Zarataren kudeaketa nabarmendu dute elkarrizketatuek, zarata saihestuko duten gune lasaiak tartekatuko baitira ibilbidean zehar.

Amaierarik gabeko proiektu ireki eta bizia

Behin amestuta, Udalarekin hitzarmena lotzeko eta aurrekontua zehazteko garaia da. Horretan ari dira eta gurasoen laguntza ezinbestekoa da; Celia Imaz eta Iratxe Txintxurreta arkitektoak dira eta ingeniaria eta paisajista ere badituzte taldean. Lehenengo obrak egin, eta ondoren espazioa auzolanean eraikiko dute, heldu eta haurrek batera. Bizpahiru urtetan oinarri nagusiak finkatuta izatea aurreikusten dute, baina egitasmoak ez du amaierarik, urtero berrikustea eta nahi eta beharren arabera moldatzen joatea baita xedea, zerbait malgua, irekia eta bizia izatea.

Ziur daude gure hiru elkarrizketatuak: espazio anitzak eskura jarrita gehiago

» Espazio anitzak eskura jarrita gehiago nahastuko dira denak, jolas mistorako aproposa izango da eta neska-mutilen arteko harremanak aberastuko dira, baita adin ezberdinekoen artean ere

nahastuko dira denak, jolas mistorako aproposa izango da eta hartu-emana zabaldu eta harremanak aberastuko dira, neska-mutilen artean, eta baita adin ezberdinekoen artean ere. ■

**GUSTORA ETA ZENTZUZ
OSPATU DAGIGUN
IBILALDIA !!!**

**ADIKZIOEN
PREBENTZIOA**

☎ 94-620.05.20

Durango Merinaldearen
Amankomunazgoa
Mancomunidad
de la Merindad de Durango

**momotxo
laberna**

Plateruen plaza, 12
Durango
Tel. 94 681 10 06